

obsah vydání

Vážení občané,

přichází k Vám do domu Podomáček, zpravodaj naší obce, v pořadí už sedmý. Jak sami poznáte, do dopisovatelské činnosti a dodávání informací, je zapojen podstatně širší okruh občanů, což nás těší.

Zkvalitnila se zejména informovanost o činnosti obecního úřadu. Zapojila se také značnou měrou starostka obce. A že je o čem psát, je vidno ze zpravodaje samotného. A když je o čem psát, to znamená, že vesnice žije, čemuž jsme jen rádi.

-red-

obecní sloupek

Slovo starostky

Nedávno navštívily v kancelář obecního úřadu žáci 3. třídy Základní školy Podomí. V rámci projektu „Mapa, místo kde žiji“ navštěvují obecní úřady svých obcí. Chtěli, abych jim vysvětlila symboliku obecního praporu a znaku. Ačkoliv se s obecním znakem setkávám každý den několikrát, musela jsem si ji sama

připomenout. Hlavními tématy jsou spravedlnost, právo, čest, pokora, víra.

Uvědomila jsem si, že tento znak nereprezentuje jen obecní úřad jako instituci, ale celou obec, i každého z nás. Máme možnost rozhodnout se, zda znak a jeho symboliku přijmeme za své a postavíme na nich pevné základy společného života v obci.

Všem čtenářům občasníku přeji pěkné léto a dětem vydařené prázdniny.

Znak obce Podomí

Stříbrná krokev

Obec patřila pod račické panství, které bylo v majetku rodu Braidů. Ti měli ve svém znaku 3 stříbrné krokeve na modrém poli. Krokev je symbolem pevnosti a síly.

Váhy a meč

Byly původně na pečeti obce z 18. století. Váhy jsou symbolem spravedlnosti, mírnosti, neochvějnosti. Obdobně je i meč symbolem spravedlnosti a práva.

Barvíněk

Rostlina, která roste v okolních lesích, podle archeologů se tato rostlina vyskytuje v místech bývalého osídlení. Ve znaku obce symbolizuje dávný život, jenž stále přetrvává.

Modrá barva

Je barvou oblohy, má v sobě pocit vyrovnanosti, harmonie a tichosti. Značí věrnost, víru, stálost a pokoru.

Stříbrná barva

Značí čistotu, čest, právo a spravedlnost.

Zlatá barva

Je symbolem znamenitosti, ušlechtilosti, vážnosti, úcty a čestnosti.

Jedná se pouze o základní informace, jestliže vás zajímá symbolika obecního znaku podrobněji, můžete se s ní seznámit v úředních hodinách v kanceláři OÚ.

Léto

Podívej se na tu krásu,
na lesy a potoky,
na rybníky u lesů,
všechno ve slunečném jasu.

Podívej se, máš-li v očích lásku,
beránci jsou na obloze,
ulehni si na svá záda
a z louky pohleď k nebesům.

Včelka bzučí na červeném vlčím máku,
vůně květin omamná je,
ve stromoví ptačí tryl,
léto bzučí jako úl.

Káně krouží, měří dálku,
celý kraj dnes voní létem,
vlastovky se po obloze honí,
ten krásný kraj je tvůj i můj.

-Karel Vágner-

Vyhodnocení ankety z minulého čísla Podomáčku

Velký zájem byl o následující aktivity:

- **výtvarné tvoření** - už bylo započato a budeme v něm i nadále pokračovat
- **zájezd do divadla** - uspořádáme v podzimním období
- **kulatý stůl** - proběhl v měsíci květnu, do zápisu z jednání je možné nahlédnout na OÚ nebo na webových stránkách obce
- **odpolední posezení při hudbě na hody** - uskuteční se
- **besedy, přednášky** - připravíme na zimní

Plán akcí v druhé polovině roku 2011

Září - úprava cesty ke studánce a okolí studánky u Habrového stání, instalace odpočinkových laviček.

Říjen - vysazení nových stromků kolem vycházkové trasy.

22. října - oslava 60. výročí otevření Základní školy Podomí.

25. listopadu - pletení adventních věnečků.

26. listopadu - rozsvícení vánočního stromu a společné posezení.

1. ledna 2012 - novoroční příchůtek.

O plánovaných akcích informujeme občany prostřednictvím letáků umístěných ve vývěsce Obecního úřadu, v obchodě u paní Michálkové a na webových stránkách www.podomí.cz

Poděkování

Děkujeme všem, kteří se aktivně podílí na plánování a realizování kulturních, společenských, sportovních a jiných akcí v naší obci. Zvláště děkujeme místním sdružením (dle abecedního pořádku): Barvínku, Hasičské jednotce Podomí a Mysliveckému sdružení KOJÁL. Velice si vážíme vzájemné spolupráce.

Děkujeme Hasičské jednotce Podomí, která věnovala obci 10 000 Kč na výstavbu dětského hřiště. Příspěvek bude použit na zakoupení několika herních prvků, které budou umístěny v parčíku (naproti rodinného domu Burešových).

měsíce

Občané neprojevili zájem o kurz práce s počítačem pro úplně začátečníky a četbu pohádek pro maminky s dětmi v knihovně.

Kolonku určenou pro další možná témata využilo mnoho občanů ke kritice jarního úklidu naší obce. Považovali za zbytečné, aby se na něm podílelo více zaměstnanců a odčerpávaly se tak peníze obce. V průměru nebyly vynaloženy vyšší finanční prostředky než v předchozích letech.

Vzali jsme ale v úvahu stížnosti občanů a práce byly pozastaveny. V současné době se provádí pouze nutná údržba. Úprava prostranství před vlastními nemovitostmi je opět na každém z nás.

Kulturní a společenské akce v první polovině roku 2011

16. dubna proběhla výroba kraslic.

30. dubna se na návěs slétly čarodějnice

a čarodějové. Podrobili se náročným zkouškám z létání na koštěti, vařili a ochutnávali lektvary, čarovali pomocí zaříkávadel a prošli kosmetickou úpravou obličeje.

8. května jsme se sešli v sále pohostinství, abychom popřáli všem maminkám ke Dni matek. Program připravily děti ze Základní a mateřské školy v Podomí, o sladké občerstvení se postarala paní Z. Sotolářová.

19. května proběhla v zasedací místnosti obecního úřadu beseda u kulatého stolu s názvem „Jak dál v Podomí“.

21. - 22. května se všichni malí i velcí cyklisté mohli zúčastnit již tradičních cyklistických závodů Tour de Podomí a Okolo Podomí.

4. června jsme se vypravili na vycházku s názvem „Hledáme místo, odkud se rádi díváme na Podomí“, jejím cílem bylo vytipovat lokality pro umístění odpočinkových laviček.

Hodové posezení

V neděli 14. srpna bylo pro občany naší obce uspořádáno první hodové posezení s cimbalovou muzikou Majeran. Součástí posezení byla vernisáž výstavy prací žáků ZŠ Podomí, kteří se zapojili do soutěže „Jak vidíte Podomí“ a také ocenění občanů Podomí, kteří se zapojili do této soutěže. Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě tohoto odpoledne.

/pálení čarodějnic, malování kraslic/

Změna úředních hodin starostky

Od 12. září dojde k následující změně úředních hodin starostky:

pondělí: 8:00 - 12:00, 13:00 - 18:30

středa: 8:00 - 12:00, 13:00 - 15:30

Individuálně je možné kdykoliv po předchozí domluvě na telefonu 517 385 594 nebo 724 186 601.

Volejbal -hraní

Smíšená družstev Krásenska a Podomí, které pravidelně trénují jednou týdně, v létě na hřišti za Rychtou, v zimě a za nepříznivého počasí v sále ZŠ Podomí. Na letošním turnaji v Krásensku, tradičně pořádaném vždy poslední sobotu v červnu, družstvo mladších zvítězilo a starší tým obsadil třetí příčku. Pěkného umístění dosáhli také na turnaji v Drnovicích, kde byli naši hráči druzí.

Kanalizace

Obec Podomí již několik let usiluje o zbudování kanalizace a čističky odpadních vod (ČOV). V loňském roce byl zpracován projekt, který počítá s cenou za výstavbu kanalizace a ČOV ve výši 82 mil. Kč.

Do takovéto investice se nemůže obec pustit sama, a proto čeká na vyhlášení výzvy Operačního programu životního prostředí, kde bude požádáno o dotaci. V současné době dochází k jednání o stavebním povolení na výstavbu kanalizace i ČOV.

Zpracování projektové dokumentace ke stavebnímu povolení je vyčísleno na 1 400 000 Kč, částkou 300 000 Kč přispěje na uhrazení částky Jihomoravský kraj (je to nejvyšší možná částka, kterou bylo možno získat z Dotačního programu na zpracování projektové dokumentace v oblasti vodního hospodářství pro rok 2011).

V případě, že se podaří získat finanční prostředky a výstavba kanalizace a ČOV v Podomí bude zahájena, je třeba již nyní počítat s výhodami či nevýhodami, které tato investice obci a občanům přinese.

- Občané si budou muset uhradit kanalizační přípojku ke svým domovům, cena přípojek se může pohybovat v rozmezí 15 000-35 000 Kč v návaznosti na délce přípojky, terénu,

úpravě stávajícího povrchu, nutnosti osazení revizní šachty apod.

- Výše ceny stočného se bude pohybovat v rozmezí 30-50 Kč/m³. Tato částka je stanovena nejen z množství vyprodukovaného odpadu (jeho zjištění viz níže), ale také tzv. amortizací. Přestože se bude jednat o novou výstavbu kanalizace i ČOV, obec bude muset šetřit na opravy, které budou v pozdějších letech nevyhnutelné.

- Po zbudování kanalizace a ČOV bude obec Podomí, dle zákona č. 274/2001 Sb. o vodovodech a kanalizacích v platném znění moci uložit svým občanům povinnost připojit se na kanalizaci. V případě neuposlechnutí stanoví obecní zastupitelstvo výši pokuty, která bude občanům uložena a bude vymáhat její uhrazení.

- Zbudováním kanalizace a ČOV splní obec Podomí podmínku, že do roku 2020 musí mít obec do 500 obyvatel kanalizaci a zajištěné čištění odpadních vod, které od tohoto roku nebudou moci být vypouštěny do vod povrchových. V případě nedodržení termínu budou obcím udělovány pokuty.

Zjištění množství vyprodukovaného odpadu - dle množství odběru vody z vodovodu (odpočet vodoměru)

- v případě částečného užívání vody z vodovodu a vlastní studny bude částka stanovena následujícími způsoby:

a) v případě částečného odběru vody z vlastního zdroje osazeného „cejchovaným“ vodoměrem je množství vypouštěných odpadních vod vypočítáno součtem odpočtů vodoměrů z vlastního zdroje a z veřejného vodovodu

b) v případě, že vlastní zdroj není osazen ověřeným vodoměrem, provádí se výpočet stočného podle směrných čísel

c) v případě užívání vody z vlastní studny bude částka stanovena paušálně na základě směrných čísel

Směrná čísla pro bytový fond (na jednoho obyvatele)

- je-li v bytě odpad (výtok) a WC - 31 m³/obyvatele a rok

- je-li v bytě odpad, WC a koupelna (sprcha) - 41 m³/obyvatele a rok

- je-li v bytě odpad, WC a koupelna s průtokovým ohřívačem, bojlerem - 46 m³/obyvatele a rok

Pro chaty: totéž jako u bytů s přihlédnutím na dobu využívání chaty, chalupy...

Pro hotely, penziony s restaurací (na jedno lůžko)

- pro budovy, kde pokoje mají WC a sprchu - 200 m³/rok

- pro budovy, kde většina pokojů je bez sprchy, WC na chodbě - 60 m³/lůžko a rok

-OÚ-

inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce inzerce

- sudové víno bílé a červené, lze zakoupit s sebou
- cigaretový automat, výběr ze 14 druhů tabákových výrobků
- pořádání narozenin, oslav, svateb, rautů, promoci atd.
- rozvoz denního menu dle vlastního výběru do domu

NABÍDKA HOTELU VRCHOVINA

www.hotel-vrchovina.cz

+420 517 385 455

+420 774 731 718

info@hotel-vrchovina.cz

Myslivci otevřeli střelnici veřejnosti

Osmnáctého června tohoto roku otevřeli myslivci areál brokové střelnice. Děti i dospělí si mohli prohlédnout vybavení myslivecké chaty, vrhací zařízení střeleckých terčů

ve střeleckém bunkru, trofeje zvěře, vycpaniny a jiné. Ale hlavním programem tohoto odpoledne byla střelecká soutěž „Myslivecká vzduchovka“. Děti i dospělí stříleli ze vzduchovek na terče, děti pod dohledem myslivců. Soutěže se účastnilo patnáct dětí různého věku. Soutěž byla vyhodnocena a každé z dětí dostalo cenu. Ten nejlepší velkou čokoládu, ale i ti ostatní byli s čokoládami spokojeni. Zastříleli si

sportovně i dospělí a myslivecké odpoledne bylo ukončeno v přátelském duchu. Den otevřených dveří a soutěž „Mysliveckou vzduchovku“ budou myslivci organizovat i v příštím roce a předpokládají, že bude ještě úspěšnější než letos. A co říci závěrem? Snad jen: „Naší krásné myslivosti zdar!“

-Karel Vágner-

Beseda s myslivci

1. červen si tradičně připomínáme jako Den dětí. Letos začal poněkud proměnlivým počasím, ale po poledni přece jen vysvitlo slunce, a tak mohlo přispět k ničím nerušenému setkání žáků podomské šesté třídy s myslivci v jejich základně u střelnice. Organizace setkání se ujali dva zástupci mysliveckého sdružení. Pan Karel Vágner nejdřív přivítal děti, které se usadily kolem stolu, a seznámil je s připraveným programem. V krátkém úvodu jim přiblížil nelehkou a odpovědnou práci myslivců, která zdaleka neznamená jen lov zvěře, ale především její ochranu, péči a starost o živou přírodu v oblasti jejich revíru. Zdůraznil, že na veškerou činnost a aktivity musí sami finančně přispívat a odpracovat mnoho

brigádnických hodin. Děti si mohly prohlédnout zařízení chaty a formou soutěže poznávat nejen trofeje, jimiž je vyzdobena, ale i prokázat své znalosti při určování rostlin a dřevin z okolí střelnice. Myslivci se ukázali jako dobří hostitelé. Chlapci a děvčata dostali malé občerstvení a úspěšní účastníci soutěže drobné věcné odměny.

Slova se pak ujal Ing. Igor Bohuslav. Zejména chlapci se zájmem sledovali jeho stručný výklad o brokových a kulových zbraních a nábojích do nich určených i jejich ukázkou. A což teprve když venku na louce otevřel bunkr, z něhož se vrhají terče, tzv. holuby, při střeleckých soutěžích. Ty se nyní dělají z jiných materiálů, než byl dřívější asfalt a v terénu se za určitou dobu rozloží, takže tolik nezatěžují životní prostředí. Každý chtěl aspoň jeden na památku. Následovala ukáзка několika letících terčů

a poslední z nich se rozlétl zasažený přesným výstřelem.

Vzhledem k tomu, že děti byly ukázněné, malým bonusem navíc pro ně bylo poutavé vyprávění pana Vágnera (s jeho vypravěčským uměním se ostatně můžeme seznámit v každém čísle Podomáčku). Příhodu o zraněném pytlákovi tak nepřerušil ani příslovečný padající špendlík, který by určitě bylo slyšet.

Ale blížila se třetí hodina a s ní čas odjezdu autobusů. Žáci se rozloučili a mně nezbývá než jejich i svým jménem poděkovat myslivcům za vydařenou besedu a věřit, že se další, zaměřené hlavně na mladší žáky, uskuteční v příštím školním roce.

-Karel Gregor-

Karas stříbřitý /Carassius auratus gibbalio/

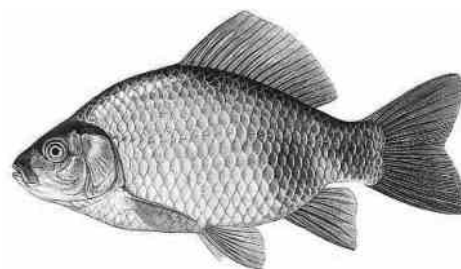
Karas stříbřitý. Tak se jmenuje ryba, která dělá našim rybářům nemalé starosti. Před nedávným časem se tato plevelná ryba dostala do Rájeckého rybníka a už v dnešní době je pro rybáře problémem. Karas stříbřitý je schopen se vytírat a křížit s kaprem a zejména z tohoto důvodu má neobyčejně prudkou reprodukci. Je velmi podobný kaprovi, ale při bližším prohlédnutí hlavy a celého těla, však poznáme snadno rozdíly. Karas má vždy menší hlavu než kapr a co hlavně, chybějí mu vousky.

Hospodářsky nevýznamný, ale vážný potravní konkurent. Snáší vody i s naprostým nedostatkem kyslíku, a proto vydrží i tam, kde by ostatní ryby uhynuly. Růst karase je velmi pomalý a už čtvrt kilogramu těžký karas je považován za statného. Karas je schopen ve velmi krátké době zamořit svojí populací rybníky, které nejsou slovovány vypouštěním, až k neuvěření. Je to výrazný potravní konkurent ušlechtilých ryb jako je kapr, lín a podobně. Proto naši rybáři zorganizovali už po druhé akci „Karas“. Jsou

to vlastně rybářské závody v chytání karasů. Kdo chytí největší počet karasů, obdrží první cenu.

14. května tohoto roku se oáza ticha u Rájeckého rybníka proměnila v hemžení rybářů. Závod začal v půl osmé ráno zazvoněním zvonce a ukončen byl v pravé poledne. Rybáři závodili ve dvoučlenných družstvech a chytal se pouze karas. Ostatní chycené ryby musely být puštěny zpět do vody. Závodů se účastnilo 45 rybářů z Výškovska, Blanenska a také z Brna. Když v poledne zazvonění zvonce ukončilo závod, bylo naváženo celkem 139,5 kg karasů. První cenu získala dvojice rybářů z Brna, která ulovila celkem 19,5 kg karasů. Byla to vydařená akce, ale chybička se také vloudila. Sluníčko hřálo, byla žížeň, udrna roztopená, ale prázdná a výčepní nikde. Ale nakonec se přece jen zadařilo. Jak se říká: „Pozdě, ale přece.“

*Informace nám podal pan Dušan Fiala,
zpracoval Karel Vágner*

- Rájecký rybník, foto: D. Tomková -

Trávnícký rybníček

Říkali jsme mu trochu nadneseně, Trávnícký rybník. Byla to jen taková větší louže. Ale pro kluky to byl rybník. Podomský potok se do něho vléval a také z něho odtékal dál, přes louky a starou rybníční hráz, do Rájeckého rybníka.

V Trávníckém rybníčku žily mřenky, běličky a někdy tam nasadili kluci nějaké větší ryby, jako je třeba lín, a někdy se tam objevil také menší kapr. Byly to ryby, které kluci nachytali v Rájeckém rybníku a v dobré naději, že jim v Trávníckém rybníčku povyrostou, je tam pustili. Kluci chodili do Rájecký pytláčit téměř všichni, ale ono jim to ani jako pytláctví nepřišlo. U rybníka byli po celý rok, a tak proč by si nějakou tu rybu nechytali. A když to byl náhodou větší kapr, který se některému z kluků zavěsil na udičku, tak byla doma dobrá večeře nebo oběd. Tak proč ne?

Ale Trávnícký rybníček, ten měl naprosto jiné poslání. Koupat se v něm sice nedalo, protože do něj tekla mimo jiné také močůvka, a také se na jeho dně čas od času objevovaly staré, děravé hrnce. Rybám močůvka a staré hrnce ani tak nevadily, ale na koupání ani pomyslení.

Když přišla zima a rybníček zamrzl, byla to

ideální ledová plocha pro bruslení, ale také pro hokejová utkání kluků. Ale brusle, to byl trochu problém. Větší kluci měli brusle kolumbusky a ti menší kačenky. Brusle měli takové zvláštní kleštiny, které se roztahovali a stahovali takovou malou kličkou. Kleštiny sevřely kramflík boty a podešev a tím byly připnuty na botě a kluci mohli bruslit. Boty musely být pevné, aby v nich noha dobře držela. A když se stalo a brusle se na botě uvolnila a odpadla, muselo být hokejové utkání přerušeno a čekalo se, až si hokejista zase brusli na botu připnul a utkání mohlo pokračovat. Puky, se kterými kluci hokej hráli, byly převážně dřevěné, nařezané doma z kulatých polen. Ale takové puky často praskaly. Když některý z kluků dostal o vánočních pod stromček opravdový, gumový puk, bylo po starostech.

No ale největší problém byly hokejky. Hokejky stály v obchodě asi třicet korun a to byla pro kluky téměř nedostupná suma. A tak většina kluků měla hokejky, kterým se říkalo rostlé. Byly to zpravidla bukové větve, které měly jeden konec zahnutý. A když byly doma opracované pořizem, ostrouhané oboustranně do plocha, tak se s nimi dalo docela dobře hrát také. Když ale dostal některý z kluků takovou hokejkou přes nohy, tak to hodně bolelo. A někdy z toho byla také pěkná pranice. Ale rvačky mezi kluky nebyly tak

zlé. Kluci se zas usmířili a bylo dobře.

Ale tragédie nastala, když místní řezník potřeboval led do chladírny. To přijeli k rybníčku chlapi s koňským povozem a začali sekat a řezat led na kvádry a nakládat na vůz. A bylo po hokeji. Kluci se jen smutně dívali, jak led z rybníčku mizí, a to co tam zůstalo, se hodilo akorát tak na klouzání. Pak nezbývalo, než odhrnout kus ledu na Rájeckém rybníku a hrát hokej tam. Ale Rájecký byl daleko, tak už to nebylo ono.

Ale jak šel čas, tak byl Trávnícký potok zregulován a rybníček zasypán. Na jeho místě byly udělány zahrádky a na rybníček zůstaly jen vzpomínky. I ten starý vodník Práskavec, který prý práskal večer bičem o vodu a strašil staré báby, se musel odstěhovat. Stará vykotlaná vrba, ve které bydlel, zůstala prázdná. Ale kam se poděl, to nám není skoro ani známo. Snad prý do starého koupaliště pod pastviskem. Ale to také nebylo určité na dlouho. V koupališti bylo málo vody a nikdo se o něj nestaral.

A jen Bůh ví, kam se starý vodník poděl.

A možná, že ze samého žalu nad svým neblahým osudem zesnul. No snad ale přece jen ne.

-Karel Vágner-

Jak vodník Vrbička vařil mlhu

Jednoho letního odpoledne seděl vodník Vrbička na starém stavidle a počítal mladé štičky. Mladé štičky plavaly okolo stavidla a Vrbička si brumal pro sebe: „Padesát jedna, padesát dvě, padesát tři“, ale v tom bum a prásk. Ozvala se taková rána a zablesklo se, jako kdyby se hnala velká bouře. Ale obloha byla modrá, bez mráčků. „Kdopak to tady, safra holte, práská, všechny štičky mě rozehnal. A už jsem je měl skoro všechny spočítané. Jak to prásklo, tak jsem to zase zapomněl.“

Vrbička se rozhlížel, díval se do rákosí a vtom padla další rána. Bum a prásk a zase blesk, jako o bouře. Nad rákosím létaly poplašené kachničky a všichni malí okouni byli schováni v trávě u břehu a měli vykulené oči strachem. Vrbička se škrábal za uchem a přemýšlel, co to jenom může být?

A tu pojednou přiletěl netopýr Zoubek, který létal vždycky jen za soumraku a přes den spal ve staré, vykotlané olši v rákosí. Oblétl dvakrát Vrbičku a pak mu povídal ustrašeně: „Pane vodní hospodáři, je zle. Do rákosí přišel Ferda Petardér a křičí, že tam bude bývat a že tam žádného nechce. Přitáhl si bouchací kanón a sype do něho bouchací

prášek a střílí blesky všude kolem.“

„No to je ale nadělení, a já už jsem měl mladé štičky skoro všechny spočítané.“ Vrbička se ještě chvíli škrábal za uchem a pak povídá: „Už to mám Zoubku. Navařím mu plný hrnec vodnické mlhy.“ A jen to dořekl, hned se vydal k vodnickému domečku. Vytáhl velký, železný hrnec, nabral do něho zelené vod z rákosí, dal hrnec na kamínka a začal pod hrncem topit. Sypal do hrnce nějaký prášek a pořád mumlal nějaké vodnické zaklínadlo.

A neuplynula ani hodina a z hrnce začala stoupat zelená mlha Plouha, hustá, že by v ní zabloudil i samotný vodník s lucernou. Mlha Plouha se valila z domečku ven a pořád dál do rákosí, až ke staré vykotlané olši, kde seděl Ferda Petardér. Když Ferda mlhu uviděl, skočil, že nasype bouchacího prášku do svého kanónu. Ale co to? Mlha Plouha byla hustá a vlhká a jak zahalila bouchací prášek, ten hned vlnul a přestal bouchat. Petardér naládoval kanón, křesal jiskry, ale marně. Mlha Plouha všechno zahalila a bylo po bouchání. Ferda Petardér nevěděl, kde je. Chvilí běhal dokola, tahal kanón sem a tam, až mu spadl do tůně a on byl rád, že tam nespádl také. Pak bloudil mlhou a nevěděl, na kterou stranu se má vydat. A tak bloudil a bloudil, až se ztratil docela, a už se u rybníka neukázal.

Ale k večeru se mlha rozptýlila a nad rybníkem bylo zas jasno. A vodník Vrbička seděl zas na starém stavidle a počítal malé

štičky. A toho večera je všechny spočítal. Vodník byl náramně spokojen. Zapálil si vodnickou fajfku a bafal. No přece, co by to bylo za vodnické hospodářství, kdyby vodník nevěděl, kolik se mu vylíhlo malých štiček? Okouni se také radovali a hráli si mezi lekníny na schovávanou. Ale pak už vyšel na oblohu měsíček a začala letní noc. Měsíček vyprávěl hvězdičkám na obloze pohádku, a když ji dovyprávěl, tak šli všichni spát. rybníka neukázal.

-Karel Vágner-

A na konec ještě hádanku pro děti i pro dospělé.

Čím se ve středověku zabývali lidé, kterým se říkalo „BRTNÍCI“?

Dříve a dnes

Jedna z nejstarších podomských budov po více než dvou stech letech, kdy zde bylo provozováno místní pohostinství, změnila

svůj vzhled. Patrová nárožní část hospody byla zbourána, aby byla křižovatka přehlednější a bezpečnější. Pro srovnání jsou v tomto vydání Podomáčku dvě fotografie, z nichž ta starší již patří historii. Ta novější

vede mimo jiné k úvaze, zda nevyužít bílou stěnu k nějaké reklamě, která by znamenala i určitý finanční přínos do obecní pokladny.

-red-

Studánka

ukázka textu z literární části soutěže "Jak vidíte Podomí"

Byla jednou jedna malá holčička, bylo jí asi šest let. Chodila sama do lesa a jmenovala se Gábinka. Hrála si se svým plyšovým medvídkem Gudym.

Jednou našla malý lesík se spoustou zvířátek a s velkou studánkou. Studánka byla znečištěná. Ve studánce si umývala ruce. Lesy šuměly jako by chtěly Gábinku uspat. Studánka byla hluboká. Gábinka najednou uviděla rostlinu, která vypadala zvláště. Ta rostlina tam rostla asi 20 let. Pořád rostla a nikdy se nezastavila. Lidé tam moc nechodili

a studánka sténala, a proto ji Gábinka chtěla vyčistit. Potůček tekla a pramínky se předháněly, kdo tam bude dřív.

Byla tam lavička, na které si Gábinka sedávala a hrávala si na vílu v lese, která uzdraví celý lesík. Jednou s sebou vzala i svoji kamarádku Alenku, která si ráda hrála na vílu a rusalky.

Jednoho dne si tak hrály a na nebi vysvitlo sluníčko. Alenka si myslela, že to udělala ona a že je kouzelnice, ale Gábinka jí vysvětlila, že není kouzelnice, ale že to udělalo nebe.

Alenka byla o rok mladší než Gábinka a ještě nechodila do školy. Gábinka jí o škole vyprávěla, jak se pší domácí úkoly a že tam má spoustu kamarádů.

Jednou, když byla Gábinka sama v lese,

uviděla spoustu malých skřítků. Zrovna šli pro vodu do studánky. Gábinka se k nim sklonila a skřítkové jí hned poděkovali, že tu studánku, ze které chodí pít, tak překrásně vyčistila a čistí. Dali jí malou květinu, aby měla něco, s čím si může hrát.

Slunce svítlo a nebe bylo bez mráček a Gábinka šla na louku, která byla vedle lesa. Bylo na ní plno květín. Gábinka si lehla do zelené trávy a včely pro ni bzučely svou ukolébavku a ptáci zpívali v korunách stromů.

Gábinka se začala opalovat pod velkým dubem, a když se pak vrátila domů, s radostí vyprávěla, co všechno zažila.

-Klára Voráčová-

Tour de Podomí 5. ročník

V sobotu 21.5.2011 jsme se všichni vzbudili do krásného slunečného dne plni očekávání. Jubilejní 5. ročník sliboval spoustu překvapení a novinek, ale na druhou stranu znamenal velkou zodpovědnost pro organizátory. Hned ráno u registrace nám bylo jasné, že tento ročník bude problém s přidělováním čísel, protože nás děti velmi

mile překvapily a přišly v hojném počtu. Kolem půl jedenácté vše vypuklo. Děti na tříkolkách, odrážedlech či kolech s přídatnými kolečky se hnaly Novou ulicí v Podomí, jako o závod. A taky, že to závod byl!). Všichni stateční dostali krásné ceny. V přestávce mezi malými a většími dětmi se nám představil pán s velocipedem a městští policisté z Brna se svojí jízdou zručnosti. Obojí obohatilo program a podle výrazů dětských tváří, se vše velmi líbilo. Starší děti pak vyrazily až za hranice obce a závodily na eurocestě kolem Podomí. Až na pár odřených kolen se našťěstí nikomu nic

nestalo a po dětech na trať vyrazili i dospělí. Ceny jsou rozdány, závodníci vypadají spokojeně, organizátoři i unaveně, ale všichni se usmívají. Pro většinu zúčastněných však den tímto nekončí. Večer začíná zábava v obecním sále a k tanci hraje Žízeň. Kdo tuto kapelu neznal, poznal... Jsou to dobří muzikanti a šikovní hoši a své náročné posluchače bavili až do ranní druhé hodiny. A kdyby nemuseli přestat, hrají asi do teď!).

-Kateřina Kulhavá-
-foto: V. Floch-

Barvínek v roce 2010

Rok 2010 byl pro naše sdružení tím klidnějším a příjemnějším. Nenastaly žádné převratné změny a události, ani se nevyskytly větší neočekávané problémy, a proto jsme mohli vykonávat naši činnost bez nějakých omezení.

Opět jsme zorganizovali bezpočet akcí pro děti a pokosili hektary luk. Znovu se v naší ekoporadně řešily otázky, jak odlehčit naší přetížené matičce Zemi a v okolí se

objevovaly studánky. Nově jsme začali studánky mapovat i pro mikroregion Ždánický les a Politaví. Hledali jsme historicko-technické památky na Dražanské vrchovině a řešili likvidaci popadaných stromů u Studánky U Habrového stání, které pokosila vichřice. Naše webové stránky se rozrostly o další dvě sekce pro Tour de Podomí a Studánky.

Barvínek v roce 2010 v číslech

- Na svou činnost získal Barvínek celkem 545 000 Kč (dotace z MŠMT, JMK a SFŽP, péči o PR Studnické louky, PPU Žlíbku)
- Uspořádali jsme 15 akcí jednodenních akcí pro děti.

- Barvínek má 4 organizátory s kvalifikací Hlavní vedoucí dětských táborů dle MŠMT, 3 zdravotníky zotavovacích akcí, 4 instruktory vodní turistiky, 4 instruktory pro stavbu nízkých a vysokých lanových aktivit.
- Ekologická poradna připravila 5 akcí a zodpověděla kolem 300 dotazů
- O zvláště chráněná území (3 ha) s námi pečovalo víc jak 40 dobrovolníků.
- Vydali jsme 1 číslo zpravodaje Barvičky.
- V roce 2010 navštívilo naše stránky 7 560 unikátních návštěvníků, počet návštěv byl 19 353, počet zobrazení stránek byl 208 858.

Více na www.barvinek.net

-Marie Horáková-

/Vanda Matušková/

Výsledky soutěže "Jak vidíte Podomí"

Výtvarná část

1. - 3. třída

1. místo:

2. místo: Kristýna Haumerová, Tamara Sotolářová

3. míst: Lucie Rybářová, Jakub Kohout

4. - 5. třída

1. místo: Tomáš Bohuslav

2. místo: Michaela Černochová, Kateřina Mostovská

3. místo: Petr Burian

II. stupeň

1. místo: Jitka Doležalová

2. místo: Mária Burianová, Marie Pajdlová

3. místo: Aneta Kopecká

Literární část

Vendula Zouharová

Boris Kyjo

Daniela Zukalová

Klára Voráčová

Marie Sotolářová

Fotografická část

Jan Svoboda

Zvláštní ocenění

Simona Davidová: zapojila se do všech částí

/Jitka Doležalová/

/Tomáš Bohuslav/

Podomáček Číslo 2/2011 srpen 11, občasník obce Podomí, vydává OÚ Podomí, 89, 68304, tel.: 517 385 445.

Zdarma, náklad 250 ks, vychází dvakrát ročně.

Redakční rada: Karel Vágner, Karel Gregor, Josef Ševčík, Pavla Šimková.

Needitováno, neprošlo jazykovou úpravou, příspěvky mohou být redakčně kráceny.

Kresba na titulní straně E. Č. Křetínský.